

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. studenoga 2014. uputio Verwaltungsgericht Berlin (Njemačka) – Ukamaka Mary Jecinta Oruche i Nzubechukwu Emmanuel Oruche protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-527/14)

(2015/C 026/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ukamaka Mary Jecinta Oruche, Nzubechukwu Emmanuel Oruche

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Druge stranke postupka: Oberbürgermeister der Stadt Potsdam, Emeka Emmanuel Mary Oruche

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 2. podstavak 1. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji ⁽¹⁾ tumačiti na način da joj je protivan nacionalni propis prema kojem prvi ulazak [u Saveznu Republiku njemačku] člana obitelji sponzora ovisi o tome može li taj član obitelji prije ulaska dokazati da se može na jednostavan način sporazumijevati na njemačkom jeziku?

⁽¹⁾ SL L 251, str. 12. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.)

Žalba koju je 21. studenoga 2014. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) donesene 11. rujna 2014. u predmetu T-425/11, Grčka protiv Komisije

(Predmet C-530/14 P)

(2015/C 026/23)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Bouchagiar i P.J. Loewenthal)

Druga stranka u postupku: Helenska republika

Žalbeni zahtjev

- poništiti presudu Općeg suda (drugo vijeće) od 11. rujna 2014., koja je dostavljena Komisiji 12. rujna 2014., donesene u predmetu T-425/11, Grčka/Komisija (ECLI: EU: T: 2014: 768);
- vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje,
- da Sud naknadno odluči o troškovima.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na jednom žalbenom razlogu: Opći sud je pogrešno protumačio i primijenio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je utvrdio da sporna mjera ne daje prednost za javne kockarnice. Taj se jedini žalbeni razlog dijeli na tri dijela.

Kao prvo, u točkama 52. do 58. pobijane presude Opći sud je povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio da javne kockarnice nisu imale koristi od plaćanja manjeg nameta na cijenu ulaznice za svakog gosta na osnovi sporne mjere, s obzirom na to da su plaćeni iznosi odgovarali 80 % cijena ulaznica, nameta koji su se prikupljali od javnih i privatnih kockarnica.

Kao drugo, u točkama 59. do 68. pobijane presude Opći je sud povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio da nije dovoljno da Komisija pogodnost koja proizlazi iz sporne mjere ocijeni kao *de iure* izravnu poreznu diskriminaciju, već je Komisija morala utemeljiti zaključak o postojanju pogodnosti na ekonomskoj analizi posljedica sporne mjere.

Kao treće, u točkama 74. do 80. pobijane presude Opći sud je povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio, s jedne strane, da praksa besplatnog ulaza ne može povećati pogodnost sporne mjere jer se takvom mjera nije stvorila pogodnost i, s druge strane, da je Komisija morala dokazati, kako bi se prihvatio takav argument, da je u praksi broj odobrenih besplatnih ulaza bio pretjerano visok u odnosu na ciljeve grčkog zakonodavstva koje je omogućilo takvu praksu, što je za posljedicu imalo povredu uvjeta propisanih predmetnim nacionalnim zakonodavstvom.

**Žalba koju je 24. studenoga 2014. podnio Vadzim Ipatau protiv presude Općeg suda (prvo vijeće)
donesene 23. rujna 2014. u predmetu T-646/11, Ipatau protiv Vijeća**

(Predmet C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vadzim Ipatau (zastupnik: M. Michalauskas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- Poništiti presudu Općeg suda od 23. rujna 2014. (predmet T-646/11);
- konačno odlučiti o sporu ili vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naložiti Vijeću snošenje troškova, uključujući troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi četiri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi.

Kao prvo, žalitelj smatra da je Opći sud povrijedio pravo na djelotvornu sudsku zaštitu ne priznajući suspenzivni učinak podnošenju zahtjeva za pružanje pravne pomoći u roku predviđenom za podnošenje tužbe za poništenje osporavane odluke.

Kao drugo, on prigovara da je Opći sud povrijedio prava na obranu. Naime, Opći sud je presudio da Vijeće nije bilo dužno obznaniti žalitelju elemente uzete u obzir niti mu dati mogućnost da bude saslušan prije usvajanja Odluke 2012/642/ZVSP⁽¹⁾ i Provedbene uredbe br. 1017/2012⁽²⁾.

Kao treće, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava ocijenivši da su razlozi predviđeni u spornim aktima dovoljni.